

литъ на живота. Ако се отнеме живота на човѣка абсолютно, тогава иде смъртта. За да се освободи отъ страданията и отъ смъртта, човѣкъ се стреми да премахне всички бентове на живота, да пусне силитъ му свободно да текатъ. Засега животътъ на човѣка носи радости и страдания. Единъ день страданията ще изчезнатъ, и животътъ ще носи само радости.—Кога ще бжде това? —Когато любовта вземе надмощие въ живота, а разумността стане условие за нейнитъ прояви.

Сегашнитъ хора сж дошли до заключение, че безъ страдания не може. Тѣ сж прави въ едно отношение само. Докато разумността не вземе надмощие въ постѣпкитъ на хората, безъ страдания не може. Обаче, когато разумността управлява човѣка, и безъ страдания може. Достатъчно е разумниятъ човѣкъ отдалечъ още да види страданието, за да вземе мѣрки да го избѣгне. Ако има да дава пари на нѣкого, достатъчно е кредиторътъ му да го погледне малко строго, за да си изплати веднага дълга. Има ли смисълъ при това положение кредиторътъ му да го дава подъ сждъ, да му причинява излишни страдания? Неразумниятъ взима пари на заемъ, купува си дрехи, тютюнъ, иска да се покаже предъ момитъ. Видите ли момъкъ, който мисли само за обличане, ще знаете, че задъ него седи бащата. Той не е още отъ съвършенитъ хора. Докато пуши, човѣкъ не е дошълъ още до съзнание, да различава доброто отъ злото.